

здоров'я пацієнтів. У такому випадку пропонуємо КНП закладам охорони здоров'я створення власних логістичних центрів для забезпечення надійного безперебійного ланцюга поставок, завдяки яким буде можлива своєчасна доставка продукції необхідної якості та кількості, в потрібне місце і в потрібний час. Тому особливістю інноваційної діяльності логістичних центрів в КНП є переважання технологічних інновацій, пов'язаних з впровадженням нового або значно поліпшеного методу організації доставки товару медичного призначення. До таких відносять: значні зміни в технології перевізного процесу, транспортних засобах, об'єктах транспортної інфраструктури, інформаційних технологіях, зокрема в програмному забезпеченні.

Список використаних джерел:

1. Инновационные технологии в логистике и управлении цепями поставок: сб. научн. ст. Москва : Эс-Си-Эм Консалтинг, 2015. 156 с.
2. Кальченко А.Г. Логістика: навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2000. 148 с.
3. Трифонова Н.Ю. Адаптация медицинских учреждений к работе в условиях рынка. *Здравоохранение*. 2008. № 9.
4. Філіпішин В.П. Застосування логістичних підходів у роботі лікувально-профілактичних закладів.

Колосовська А.І., Гончаренко Т.А.

студенти;

Коваленко О.О.

старший викладач,

ПВНЗ «Київський медичний університет»

ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ЯК МЕДИКО-СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ХХІ СТОЛІТТЯ

Актуальність: Конституція України визнає людину, її життя і здоров'я найвищою соціальною цінністю, отже дослідження стану популяційного здоров'я на різних рівнях є актуальним.

Мета: дослідити динаміку та оцінити деякі інтегральні показники здоров'я, та розробити практичні рекомендації щодо підвищення й покращення стану здоров'я населення.

Матеріали та методи дослідження: методологічною основою дослідження є діалектичний метод пізнання. Для формування теоретичних положень і висновків був використаний абстрактно-логічний метод і метод спостереження. З метою вивчення існуючих світових та вітчизняних підходів до профілактики передчасної смертності використовувався бібліосемантичний метод. Для вивчення та проведення кількісного та якісного аналізу захворюваності та поширеності був використаний метод системного аналізу. Медико-статистичний метод, застосовувався для збору, обробки та аналізу отриманої під час дослідження інформації.

Для аналізу динаміки захворюваності, смертності населення України та зарубіжних країнах використано структурний метод, метод порівняння, аналізу і синтезу, логічний підхід, графічні методи і прийоми.

Інформаційною базою дослідження слугувала спеціальна наукова література з соціальної медицини, організації охорони здоров'я, довідники Державної служби статистики України та звітні матеріали Міністерства охорони здоров'я України. Також для виявлення особливостей динаміки захворюваності та поширення хвороб в регіонах України проаналізовано статистичні дані за період 1990-2018 роки.

Результати: Проблеми збереження здоров'я населення, у зв'язку зі станом соціально-економічного розвитку та екологічною ситуацією, які підсилює нестабільна ситуація в Україні, посідають одне з основних місць в управлінні та збереженні громадського здоров'я. Що в свою чергу призводить до зниження якості та потенціалу людських ресурсів і в цілому загрожує національній безпеці. До першочергових завдань належить – зміна підходів до охорони здоров'я населення: в умовах обмежених фінансових ресурсів відбуваються намагання влади ліквідувати наслідки хвороб, а не розробка та впровадження профілактичних заходів.

Необхідно знайти оптимальні критерії взаємодії суспільства й навколишнього середовища, інноваційні напрями збереження та зміцнення здоров'я населення. Зокрема реалізація комплексного підходу, спрямованого на покращення сприйняття власного здоров'я та здорового способу життя, посилення мотивації до збереження власного здоров'я та

підвищення ефективності медичної допомоги для подальшого забезпечення сприятливих умов життя і подолання передчасної смертності. Це актуалізує медико-соціологічні дослідження, що спрямовані на розгляд демографічних процесів в їх тісному взаємозв'язку з показниками здоров'я – тобто, базових ознак, що характеризують як власне здоров'я населення, так і якість його життя, що призводить до передчасної смертності.

Зміна стратегії управління у сфері охорони здоров'я є необхідною передумовою розвитку нового суспільства із здоровим населенням. Таку політику необхідно будувати на принципово новій інтерпретації зв'язків між фізичним і соціальним середовищем, з одного боку, та здоров'ям населення – з іншого, для формування якісно нових підходів до збереження та зміцнення здоров'я як на індивідуальному, так і суспільному (глобальному, національному, регіональному) рівнях.

В свою чергу, до основних показників стану здоров'я населення відносять: очікувана тривалість його життя, характер відтворення, показники неінфекційних та інфекційних захворювань, смертності.

Водночас, в останнє десятиліття в Україні сформувалася складна ситуація, що пов'язана із зростанням онкозахворюваності та смертності відповідно, захворюваності на активний туберкульоз та високий темп зростання дитячої смертності.

Високим є відсоток випадків смертності від невідомих причин, що є сигналом низької якості діагностування і недоліків у роботі системи охорони здоров'я. Аналіз основних причин сприятиме обґрунтуванню напрямів запобігання депопуляції населення і зміцненню людського потенціалу.

Висновки. Визначено, що здоров'я – це стан повного фізичного, психічного та соціального благополуччя, а не лише відсутністю хвороби або недуги. В свою чергу виступає однією з основних детермінант, або інтегральних показників економічного розвитку та благополуччя держави.

Доведено, що жителі розвинених країн мають більше шансів вилікуватися завдяки гарній медицині, але малорухливий і нездоровий спосіб життя збільшує кількість хворих.

Обґрунтовано необхідність перебудови сприйняття та розуміння населенням організації системи охорони здоров'я, а саме діяльності та впливу.

Список використаних джерел:

1. Заюков І.В. дослідження впливу соціально-економічних, медико-демографічних факторів на рівень здоров'я населення працездатного віку. *Вісник Вінницького політехнічного інституту*. 2017. № 6. С. 34–40.
2. Богатирьова Р.В. Детермінанти здоров'я та національна безпека. Київ : ВД «Авіценна», 2011. 448 с.
3. Методика медико-географічного дослідження стану здоров'я населення регіону. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Географічні науки*. 2017. Вип. 6. С. 75–84.
4. Шерстюк Н.С., Соколов А.В. Здоров'я населення України та його вплив на демографічну ситуацію. *Економіка та суспільство*. 2016. Випуск № 5. С. 316–319.
5. Чепелевська Л.А., Орда О.М. Сучасні особливості смертності населення від новоутворень в регіонах України. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2011. № 3. С. 28–34.
6. Дзюба О.М., Чепелевська Л.А., Карамзіна Л.А. Сучасні тенденції смертності населення працездатного віку від хвороб органів травлення. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2016. № 1. С. 24–29.
7. Керецман А.О. Медико-соціальна оцінка демографічних втрат, спричинених хворобами органів травлення та обґрунтування функціонально-організаційної моделі їх мінімізації [Текст] : автореф. дис. на здоб. наук. ступ. к.н.: спец. 14.02.03 «Соціальна медицина»; МОЗУ Ужгородський НУ. Ужгород, 2018. 26 с.
8. Мирова статистика здравоохранения, 2017 г.: мониторинг показателей здоровья в отношении Целей устойчивого развития [World health statistics 2017: monitoring health for the SDGs, Sustainable Development Goals].
9. Global Health Estimates 2015: Deaths by cause, age, sex, by country and by region, 2000–2015. Geneva: World Health Organization; 2016. URL: http://www.who.int/healthinfo/global_burden_disease/estimates/en/index1.html (accessed 22 March 2017).
10. ВОЗ назвала страны, где чаще всего выявляют онкологию 13.09.2018. URL: <https://mir24.tv/news/16322206/voz-nazvala-strany-gde-chashche-vsego-vyyavlyayut-onkologiyu>
11. Дудіна О.О., Габорець Ю.Ю. Медичні аспекти народжуваності (стан дітородної діяльності). Україна. *Здоров'я нації*. 2017. № 4/1. С. 39–46.
12. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2017 рік / МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». Київ : МВЦ «Медінформ», 2018. 352 с.
13. Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України. URL: <https://portal.rada.gov.ua/news/Novyny/172805.html>
14. Чепелевська Л.А., Дзюба О.М. Проблеми медико-демографічної ситуації та заходи з її покращення. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2017. № 1(71). С. 19–23.
15. Зверева Н.В., Кваша А.Я., Козлов В.И. и др. Демография: современное состояние и перспективы развития: [учебное пособие]; под ред. Д.И. Валентая. Москва : Высш. шк., 2013. С. 82.